

Константинъ Зидаровъ

Николо Паганини

Преди повече отъ 150 години работниците и посетителитъ на италианското пристанище Генуа често виждали едно 5—6-годишно момченце да свири изкусно на мандолина. То било синъ на търговския посрѣдникъ Антонио Паганини, който билъ голѣмъ любителъ на музиката и самъ училъ своя Николò да свири. Майката на Николò сжщо била музикална и силно обичала музиката. Бащата-учителъ билъ особено строгъ и настоятеленъ при музикалнитъ занимания на своя синъ-ученикъ. Понѣкога, заради една нищожна грѣшка, го оставялъ по цѣлъ день само на хлѣбъ и вода. Това, разбира се, могло да се отрази зле върху здравето и на безъ това много слабия Николò, но бащата постигналъ цельта си. Скоро малкиятъ станалъ извънредно внимателенъ, наблюдателенъ и старателенъ. Не изтекли само нѣколко месеци, и той задминалъ баща си въ свирене на мандолина. Необикновената музикалность и бързиятъ напредѣкъ на невръстния Николò правѣли голѣмо впечатление. По цѣлъ день той не оставялъ мандолината. Седналъ върху куповетѣ багажъ на пристанището, той свирѣлъ непрестанно и очудвалъ всички, които имали случай да го видятъ и чуятъ. И често, когато бащата се заслушвалъ въ изкусното свирене на своя синъ, плѣсвалъ съ ржце отъ възторгъ и извиквалъ:

— Николò, ти ще станешъ великъ музикантъ!

А еднѣжъ майка му сънувала чуденъ сънъ: ангелъ слѣзълъ отъ небето и я попиталъ, какво е ней-